

Església de la Santa Creu

Poble	Canillo
Parròquia	Canillo
Adreça	Camí vell de Prats, s/n
Tipus de bé:	Església
Estil	Arquitectura religiosa d'època barroca
Datació	Final segle XVII-principi segle XVIII
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Monument
Data protecció	2003-07-16

Descripció Es troba situada a la riba esquerra del Valira d'Orient, al seu pas per Canillo, i arran de l'inici del camí que des d'aquesta població porta cap al nucli de Prats i les cases i terres del Forn, és a dir, el que antigament era al camí ral, en un punt proper a l'actual pont, que abans era una palanca de fusta. Es tracta d'una església de dimensions reduïdes, de planta i absis rectangulars. La coberta és de dos vessants, amb el carener orientat seguint un eix sud-est a nord-oest, i està suportada a l'interior per una encavallada de fusta a la nau, i volta de canó a l'absis; del mur als peus de la nau sobresurt un campanar d'espadanya simple que conserva la campana original. La nau, amb dos contraforts adossats a banda i banda, està aixecada amb pedres de mida mitjana i petita, disposades més o menys en filades i arrebossades. L'entrada a l'església, que es realitza a través d'un arc de mig punt, està precedida per un porxo rectangular, amb murs baixos de pedra i coberta de fusta i llosa, de factura posterior a la nau. La porta d'entrada està decorada amb tirants de ferro acabats amb motius en forma de flor de lis. La porta està flanquejada per dues finestres quadrangulars amb llinda plana de fusta i protegides per reixes de ferro, una disposició simètrica similar a la d'altres esglésies andorranes contemporànies. A l'interior l'accés a l'absis es fa a través d'un arc triomfal de mig punt construït amb pedra tosca, que emmarca el retaule barroc dedicat a la crucifixió.

Data probablement del final del segle XVII o principi del XVIII i la primera referència documental és de l'any 1712. En el retaule figura la data 1739. L'església i el retaule van ser objecte d'una restauració l'any 2004. Anteriorment, consten almenys dues intervencions: una remodelació de la façana l'any 1784 i una restauració l'any 1963.

Decret pel qual s'estableix l'entorn de protecció